

Tiden, kan Ministeriet ikke ophæve Læbæltet om Købstæderne, medmindre der opnaas en Overenskomst om det i selve Købstæderne. Skulde det ske, at der i den Tid, jeg er Indenrigsminister, fra Byraadens Side kommer Andragende herom, skulle Læbælterne blive ophævede. Jeg ved nok, hvad det ærede Medlem her tænker paa, det er Slangerup, som en Gang i sin Tid har været Købstad og nu lider under, at den ligger indenfor en anden Købstads Læbælte, og denne anden Købstad har ikke fundet det rigtigt at søge om at faa Læbælte hævet.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) gjorde Rede for et Spørgsmaal, derovre i Esbjerg, som det ærede Medlem sagde, havde ret stor Interesse, men som sikkert ogsaa vilde have almindelig Interesse for Tingets Medlemmer. Han skildrede nærmere, hvordan Esbjerg Kommunalbestyrelse havde benyttet den Magt, der ligger i, at Kommunalbestyrelser, som have kommunale Elektricitetsværker, have Eneret paa Indlæg i Bygninger af Stikledninger til de elektriske Hovedledninger. Jeg tør ikke udtale mig nærmere om denne Sag; jeg har ingen som helst Grund til at tvivle om Rigtigheden af den Fremstilling, som det ærede Medlem fra Esbjerg gav. Men der er skrevet til Esbjerg Kommune for at indhente Kommunalbestyrelsens Udtalelse derom, og først naar Oplysningerne foreligge, vil Ministeriet tage endeligt Standpunkt til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem har rejst, og som jeg anser for fuldt berettiget at rejse. Man maa sikre sig imod, at Kommunalbestyrelserne benytte sig af en saadan Magt til at forhindre, at en Del af Byens Beboere faar Elektricitet; for, som det ærede Medlem sagde, det var noget, som kunde gentage sig paa andre Omraader, f. Eks. med Hensyn til Vand, Gas o. lign. Men jeg vil som sagt gerne se Esbjerg Kommunalbestyrelsens Udtalelse, før jeg foretager mig videre.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), og jeg tror ogsaa et Par andre Medlemmer, have udtalt deres Beklagelse over, at Bevillingen til Foredrag for Haandværk og Industri var strøgen, og navnlig gjort opmærksom paa, at det saa lidt mærkeligt ud, at Indenrigsministeriet havde taget Hensyn til Henstillingen fra Sparekommissionen, naar de andre Ministerier — jeg tror særlig, der blev henvist til Landbrugsministeriet — ikke havde taget Hensyn til Kommissionens Henstilling. Nu skal jeg ærlig tilstaa, at jeg har ikke undersøgt — det er maaske min Fejl —, hvilke Henstillinger der er tilgaaet Land-

brugsministeriet fra Sparekommissionen. Men af den Tale, Landbrugsministeren nylig holdt, har man jo hørt, at Landbrugsministeriet paa mange Omraader har taget Hensyn til Forslag, der have været stillede af Sparekommissionen. Af Bevillingerne til Foredragene og Fagskolerne har jeg ment, at jeg bedst kunde stryge Bevillingen til Foredragene, og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds sagde jo selv, at Fagskolerne vilde det være rent galt at tage Understøttelsen fra. Saa er jeg for saa vidt beroliget, som det ærede Medlem altsaa indirekte har anerkendt, at jeg har baaret mig rigtigt ad ved at stryge Bevillingen til Foredragene, men har ladet Bevillingen til Fagskolerne staa i alt Fald for i Aar.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Samuelson) spurgte mig, om man ikke kunde give de Haandværkere, der fik Rejseunderstøttelse, en Anbefalingskrivelse med, der kunde skaffe dem Adgang til Værksteder, hvor de komme i Udlandet, og i det hele taget kunde være dem til Nytte. Jeg ved ikke, hvor meget det ærede Medlem lægger ind i det Ord: Anbefalingskrivelse. Anbefalingskrivelser kunne jo have forskellig Karakter. Men hvis man i al Almindelighed vil have en saadan personlig Anbefalingskrivelse for Folk, som Ministeriet ikke kan kende, tror jeg, man forlanger mere, end der kan opfyldes, og mere, end det vil være heldigt at gaa ind paa. Noget andet er, at paagældende burde have den Skrivelse med sig, hvori det er meddelt dem, at de faa denne Rejseunderstøttelse, og denne Skrivelse, synes jeg, maa overalt kunne være tilstrækkelig Legitimation til at give dem Adgang alle Steder. Det er ikke en direkte personlig Anbefaling, men det er en indirekte Anbefaling dette, at de kunne vise, at de rejse med Statsunderstøttelse, og jeg tror, det vil være heldigt for alle Parter at lade sig nøje med det.

Det ærede Medlem fra Færøerne (Erfersø) har henledt Opmærksomheden paa det formentlig heldige i, om man kunde formaa islandske og færøske Fiskere til at tage Ophold ved Grønland baade for selv at lære noget og ogsaa for at lære fra sig. Jeg skal gerne tage den Henstilling under Overvejelse, men kan i Øjeblikket ikke komme nærmere ind paa det Spørgsmaal, da det, saa vidt mig bekendt, er en ny Tanke, i hvert Fald er den ny for mig, og det afhænger jo af, om der er Fiskere paa Færøerne og Island, der ere villige til at tage Ophold i Grønland, der